

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. К., 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., II СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Георгиева
Мария Ст. Танева

при участието на секретаря Вергиния Хр. Бараклийска
в присъствието на прокурора ИВ. ИЛ.
като разгледа докладваното от Надя Сп. Георгиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20211500600419 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК, озаглавена „Въззивно производство”

Образувано е по въззивна жалба от подсъдимата А.. Г. С., подадена чрез адв. Р.И.,
срещу присъда № 260050/14.06.2021 г., постановена по НОХД № 1095/2020 г. по описа на
Дупнишки районен съд (ДнРС).

С жалбата и допълнението към нея се навеждат прострА.и доводи за неправилност на
присъдата, поради процесуална и материална незаконосъобразност, както и
необоснованост на присъдата и явна несправедливост на наложеното наказание.

В жалбата се сочи, че от прочита на присъдата и мотивите се установява, че същите
не са изготвени в съответствие с чл.14, 18, 107, ал.2 и чл. 305, ал.2 и ал. 3 от НПК,
регламентиращи изискванията, на които следва да отговарят уводната част и съдържанието
на мотивите към съдебния акт, а по същество представляват декларативен, схематичен и
повърхностен преразказ на обстоятелствената и диспозитивна част на обвинителния акт, без
задълбочен, обективен и обстоен анализ на доказателствената съвкупност по делото и ясно,
логично изложение на следващите се от нея фактически и правни изводи, поради което и не
може да се проследи логически начина, по който съдебният състав е формирал вътрешното
си убеждение по релевантните факти от предмета на доказване по чл. 102 НПК.

Отбелязва се, че уводната част на присъдата, не е описано според изискванията
на чл. 305, ал.2 НПК престъплението, за което е повдигнато обвинението, както то е
формулирано в обвинителния акт, а е пресъздадено съдържанието на диспозитива на
присъдата, произнесена в съдебно заседание на 14.06.2021 г, с която, въпреки и да е признал

подсъдимата за виновна по повдигнатото с обвинителния акт престъпление, съдът същевременно е отрекъл деянието да е осъществено именно по начина, посочен в обвинителния акт. Посочва се, че според обвинението част от изпълнителното деяние включва крясъци, псувни и обиди към служители на хотелския комплекс, изразяващи се в думите „Боклуци" и „Да ви еба майката", а отказът да се представи документ за самоличност на служители на МВР е осъществен с думите „Я се разкарай, бе никакъв документ няма да дам" и „Какъв си ти бе мърляч".

Според жалбата, инкриминираните в обвинителния акт изрази обаче не са намерили място в присъдата и мотивите, поради което остава неясно, дали съдът неправилно е възприел съдържанието на обвинителния акт и какво е отношението му към тази част от обвинението или е приел подсъдимата да не ги е изричала. В последния случай обаче, доколкото се твърди от обвинението именно чрез самите изрази да са осъществени и съответните две действия, представляващи част от конкретното изпълнително деяние, а не по друг начин, то остава непонятно, как точно според съда са осъществени те, ако не по посочения в обвинителния акт начин. Същите недостатъци - неяснота, непълнота, едностранчивост и противоречивост са създадени и в останалата част от мотивите, които недостатъци се твърди, че са резултат от порочната процесуална дейност на съда по анализа и оценката на събраните по делото доказателства, пряко рефлектирала и върху обосноваването на присъдата, както и върху правната оценка на приетите за установени фактически обстоятелства. Смята се, че посочените процесуални нарушения са довели до необосновано и декларативно приемане за осъществени на всички признаци от обективна и субективна страна на признаците на престъплението по чл. 325, ал.1 от ИК, включително и на квалифициращия признак по ал.2 за изключителен цинизъм на деянието.

В жалбата се навеждат множество доводи за неизготвяне на мотивите съобразно изискванията на чл.305, ал.3 от НПК и за неправилни фактически и правни изводи.. Сочи се, че мотивите са оскъдни и повърхностни откъм фактически и правни съображения; че е декларативно изявлението на съда за преценка на доказателствата; че липсва посочване на конкретен доказателствен източник за редица фактически обстоятелства; че липсва задълбочен анализ на установените противоречия между различните доказателствени източници; че е коментирано повърхностно и с бланкетни изрази противоречието между част от гласните доказателства; че не е извършен прецизен анализ на свидетелските показания, които не са съпоставени с дадените от тях показания в досъдебното производство, при изпълнение на което си задължения, съдът би стигнал до различни от направените фактически констатации; че е налице противоречие между показанията от досъд. и съдебно производство, което не е констатирано и отстранено.

Развити са детайлни съображения и за недоказаност и несъставомерност на деянието като престъпление.

Правят се три алтернативни искания:1/ по чл. 336, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 334, т. 2 от НПК за отмяна на осъдителната присъда и постановяване на нова присъда, с която да бъде оправдана осъдената от първоинстанционния съд подсъдима; 2/ по чл. 336, ал. 1, т. 4 вр. с чл. 334, т. 2 от НПК за отмяна на осъдителната присъда и постановяване на нова присъда, с която подсъдимата бъде оправдана и ѝ бъде наложено административно наказание по реда на УБДХ и 3/ по чл. 337, ал. 1, т. 2 и т. 4 вр. с чл. 334, т. 3 от НПК за нейното изменение чрез преквалификация на престъплението в такова по чл. 325, ал. 1 от НК и освобождаване на подсъдимата от наказателна отговорност съгл. чл. 78а от НК

По време на въззивните съдебни прения прокурорът от КнОП е заявил, че присъдата е правилна и законосъобразна, както и достатъчно мотивирана. Посочил е, че не са допуснати твърдените процесуални нарушения, тъй като анализът на доказателства е извършен, съдът е обсъдил кои от тях възприема и кои не, същевременно липсва

процесуално задължение в присъдата да се коментират възраженията на защитата. Моли за потвърждаване на присъдата.

Адв. Р.И. е пледирала за уважаване на въззивната жалба, по изложените в допълнителната жалба съображения. Маркирала е, като основание за неправилност на присъдата- липса на индивидуализиране на деянието съобразно изложеното в обвинителния акт; липса на анализ и оценка на събраните доказателства съобразно изискванията на процесуалния закон; неаргументирано отхвърляне на направените от защитата възражения; кредитиране на доказателства, несъбрани по надлежния ред и отхвърляне на обясненията на подсъдимата и свидетелските показания на св. Х., без да бъде направен анализ на качеството им. Молила е за уважаване на жалбата.

Подсъдимата С. е изразила съжаление за случилото се. Молила е за оправдаването ѝ.

К.ският окръжен съд (КнОС), след преценка на жалбата, становищата на страните по време на въззивните прения и доказателствата, както и след служебна проверка на присъдата в обжалваната ѝ част, в пределите на правомощията си по чл.314 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Първоинстанционното производство по НОХД № 1095/20 г. по описа на Дупнишкия районен съд е образувано въз основа на обвинителен акт, с диспозитива на който срещу подсъдимата А.. Г. С.-родена на *** г., живуща в гр.С., българка, с българско гражданство, с висше образование, неосъждана, омъжена, работеща, е повдигнато обвинение, за това, че на 25.08.2020 г. в хотелски комплекс „***“, находящ се в землището на ***, общ. Р., обл. К., е извършила непристойно действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото- след значителна употреба на алкохол предизвикала скандал, придружен с крясъци, псувни и обиди към служители на хотелския комплекс (**с думите "Боклуци" и „Да ви еба майката**), отказ да представи документ за самоличност на служители на МВР, **с думите „Я се разкарай бе, никакъв документ няма да дам" и „Какъв си ти бе, мърляч"**, показвайки неприличен жест с ръка (среден пръст) и нанасяйки удар в лицето на служител на МВР, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм- престъпление по чл. 325, ал.2 вр. ал.1 НК.

С диспозитива на обжалваната присъда, ДнРС е признал подсъдимата за виновна в това, че на 25.08.2020 г. в хотелски комплекс „***“, находящ се в землището на ***, общ. Р., обл. К. е извършила непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото- след значителна употреба на алкохол, предизвикала скандал, придружен с крясъци, псувни и обиди към служители на хотелския комплекс, отказ да представи документ за самоличност на служители на МВР, показвайки неприличен жест с ръка /среден пръст/и нанасяйки удар в лицето на служител на МВР, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм –престъпление по чл.325, ал.2 вр. с ал.1 от НК, за което на осн.чл.54 от НК ѝ е наложил наказание 7 м.

„Лишаване от свобода“, с 3-годишен изпитателен срок, определен на осн. чл. 66, ал. 1 от НК

Районният съд е постановил присъдата, след като е провел съдебно следствие по общия ред. По време на същото е разпитал подсъдимата и свидетелите О.Г., Х., Ц.Д., В.С., К.К.К., д-р У. и е изслушал запис от тел. 112.

В мотивите на присъдата е приел за установена следната фактическа обстановка:

В края на м. август 2020 г. подсъдимата и свид. Х. (вместо Х.), с когото поддържат връзка, решили да посетят за няколко дни района на ***. За целта направили резервация в хотел „***“, който е в близост до манастира.

На 25.08.2020 г. вечерта подсъдимата и свид. Х. седнали на терасата на ресторанта към хотела да вечерят, като си поръчали и алкохол. Под въздействието на последния, подсъдимата влязла в пререкания с останалите клиенти на заведението по повод музика, която пускала от телефона си. Поради възникналото напрежение, двамата с Х. се прибрали в стаята си, като подсъдимата взела още питиета от бара.

След известно време, управата на хотела получила оплаквания от други гости, че подсъдимата вдига шум, от стаята се чуват трясъци, буйства и тропане по вратите на останалите хотелски стаи. След неуспешен опит от страна на персонала – свид. О. -барман и свид. Д. – управител, да убедят подсъдимата да преустанови горните действия, свид. О. се обадил на тел.112 и поискал съдействие от полицията.

Няколко минути след обаждането на свид. О., подсъдимата също се обаждала четири пъти на тел. 112 в рамките на около 15 мин. Първоначално твърдяла, че е нападната от „един господин“, след това-че е бита два пъти от този господин, после-че е бита от господина и гардовете на хотела, но няма нужда от линейка, а иска намесата на полицията.

Същевременно, служители на РУ- гр.Р. - свид. Г. и К., били изпратени на място, във връзка с обаждането на свид. О.. При пристигането в хотела били заведени от последния и свид. Д. до стаята на подсъдимата и свид. Х., от където се чувал силен шум. След неколнократни почуквания двамата се показали на вратата. След като свидетелите се легитимирали като служители на РУ- гр.Р. и поискали документи за самоличност, подсъдимата се развикала и показала среден пръст на свид. К., отказвайки да им представи лична карта. Свид. Х. дал своята лична карта, и полицейските служители отишли до служебния автомобил да извършат справка и да докладват на дежурния. Върнали се до стаята, пред която ги чакали свид.О. и Д.. Подсъдимата, която отворила вратата отново отказала на свид. Г. да представи документ за самоличност, крещейки обиди, които провокирало и гости на хотела да излязат в коридора. Свид. Х. се опитал да я успокои, но подсъдимата продължавала да вика, след което замахнала с ръка и ударила свид. Г. по лицето. След това посегателство, на подсъдимата, макар и последната да се съпротивлявала, били поставени белезници и била заведена в патрулния автомобил, с който била закарана в РУ- гр.Р. и задържана за 24 часа.

ДнРС е посочил, че приел за установена гореизложената фактическа обстановка, като

е дал вяра на показанията на свидетелите В. О., св. Ц. Д., св.В.С., свидетелите Л. Г. и К.К.К.. Констатирал е, че същите не си противоречат, не са заинтересовани от изхода на делото, установяват събитията в последователност и се подкрепят от писмените и веществените доказателствени средства. Отбелязал е, че свидетелите О., Д., С., като служители на хотела, са преки очевидци на поведението на подсъдимата през цялата вечер, ескалирало до саморазправата с полицейския служител. Свид. Г. и К. са изпълнявали служебните си задължения по опазване на обществения ред, като също установяват действията на подсъдимата по осъществяване на изпълнителното деяние.

Посочил е, че не дава вяра на обясненията на подсъдимата и свид. Х. в частта, в която сочат, че подсъдимата е била провокирана от отношението на друг гост на хотела, който я обиждал и се заканвал, като действията и били насочени срещу него, а не срещу полицейските служители, тъй като противоречат, както на останалите доказателства, така и целят да оневинят подсъдимата/ предвид близките и отношения с Х./, омаловажавайки нейното неприемливо поведение. Действително, установи се, че подсъдимата е влязла в конфликт с гост на хотела, който и направил забележка за високия тон и шума, както и че същият неколkokратно се е оплаквал от поведението и на свид.Д., но не се събраха каквито и да било доказателства, че същият я е провокирал с обиди или проявявал агресия към нея.

В заключение е приел, че подсъдимата е осъществила, от обективна и субективна страна престъплението по чл.325, ал.2 вр. с ал.1 от НК, като е изложил правни съображения за това. В последните е посочил, че подсъдимата е осъществила изпълнителното деяние на престъплението с думи и действия-скандал с гостите на хотела, крясъци, обидни думи към полицейските служители, удряне на шамар на един от тях.

КНОС, след служебна проверка на присъдата-уводна част, диспозитив и мотиви, и след запознаване със събраните от ДнРС доказателства и тези на досъд.п-во (неприобщени от ДнРС), констатира, че в мотивите на присъдата липсват съставомерни фактически обстоятелства относно обективни признаци от състава на престъплението, за което е призната за виновна. Така приема, защото никъде в мотивите на присъдата не се сочат обидните думи или изрази, отправени от подсъдимата, за които е осъдена.

Налице е и противоречие между диспозитива и мотивите относно адресатите на обидите, отправени от подсъдимата въпросната вечер. Според диспозитива на присъдата, подсъдимата е „ предизвикала скандал, придружен с крясъци, псувни и обиди към служители на хотелския комплекс“, а според мотивите „ подсъдиматаотказала на св.Г. да представи документ за самоличност, крещейки обиди, които провокирали и гостите на хотела да излязат в коридора“.

Никъде в мотивите не са посочени (цитирани) и псувните, които подсъдимата, според диспозитива на присъдата, отправила към служители на хотелския комплекс.

Констатираните пропуски при изготвяне на мотивите КНОС не може да отстрани, тъй като от присъдата не става ясна волята на съда относно тази част от обвинението. Порокът на мотивите е основание за приравняване на изготвените мотиви на липса на мотиви,

имаща за последица отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от др.състав на ДнРС. Поради това и КнОС счете, че не следва да отстранява пропускът на ДнРС да приобщи по предвидения в чл.281 от НПК ред показанията на св.В. О. от досъд.п-во, в които е посочил обидните думи и псувни, изречени от подсъдимата към служителите на хотелския комплекс (цитирани и в обвинителния акт), които по време на разпита си пред ДнРС не е могъл да си спомни. Затова и КнОС не отстрани и пропускът на ДнРС да приобщи показанията на останалите свидетели от досъд.п-во, което ДнРС не е сторил, а е следвало, за да се изяснят обстоятелствата по делото.

КнОС счита, че и анализът на доказателствата в мотивите на присъдата е схематичен и лаконичен. Не се сочи и не става ясно, кои са писмените и веществени доказателствени средства, които според ДнРС, подкрепят свидетелските показания на О., С., Давидков, Г. и К.. Липсва обсъждане на показанията на св.Х. (посочен от ДнРС в мотивите с фамилия Х.) и обясненията на подсъдимата. Декларативно е заявено само, че съдът не им дава вяра, защото противоречат на „останалите доказателства“.

КнОС намира за необходимо да отбележи, че лаконичният анализ на доказателствата не е основание за отмяна на присъдата, тъй като с изключение на обвинението, за което е констатирана непълнотата на факти в мотивите, в останалата му част, то е потвърдено от събраните доказателства от ДнРС, които са оценени според действителното им съдържание.

Липсата на мотиви относно горепосочената част от обвинението води до ограничаване на правото на подсъдимата да разбере, за какво е осъдена и до ограничаване на правото ѝ на защита. Последното оплакване в жалбата, както и това за неяснота на присъдата, КнОС намира за основателни, тъй като действително не става ясно, за какви точно обидни думи или изрази, и псувните, е осъдена подсъдимата.

КнОС не намира основание за отмяна на осъдителната присъда и постановяване на оправдателна. Така счита, защото събраните от ДнРС доказателства по несъмнен и категоричен начин установяват, че подсъдимата е ударила шамар на полицаи-св.Г., показала е неприличен жест (среден пръста) на полицаи-св.К., имала е скандално поведение, съпроводено с крясъци.

Тези действия правилно са преценени от ДнРС като хулиганство по чл.325, ал.2 вр. с ал.1 от НК, за което е обвинена подсъдимата, тъй като е непристойно поведение, грубо нарушаващо обществения ред и изразяващо явно неуважение към обществото, което по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм.

Изпълнителното деяние на престъплението се осъществява чрез извършване на непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като в конкретния случай то се отразява с изключителен цинизъм.

Според т.2 от ППлВС №2/74 г.:

“Непристойни действия” са онези които са неприлични, безсрамни, които се изразяват в ругатни, буйство и всякакви други прояви, скандализиращи обществото.

„Грубо нарушение на обществения ред” има , когато деецът чрез действията си

изразява брутална демонстрация против установения ред. Чрез тях нарушава важни държавни, обществени или лични интереси, или съществено засяга нормите на нравствеността

„Явно неуважение към обществото” има, когато деецът чрез действията си изразява открито висока степен на неуважение към личността.

И тъй като изп.деяние е формулирано абстрактно и подлежи на тълкуване относно неговата приложимост при множество различни обстоятелства, съдебната практика е формулирала редица примерни хипотези за действия, грубо нарушаващи обществения ред. Такива са на първо място, посочените в ППВС №2/74 г. типови прояви на хулиганство, сред които и „хулигански действия на обществени места”, какъвто е хотелския комплекс ; хулигански действия, свързани с нанасяне на обиди (показала неприличен жест-среден пръста на полицаи), както и свързани с посегателства върху личността (нанесен удар в лицето на служител на МВР)

Подсъдимата е осъществила изп. деяние на престъплението, както правилно е посочил районния съд, чрез думи (крясъци, скандално поведение) и действия (удряне на шамар на един от полицейските служители и показване на неприличен жест- среден пръст на полицейски служител)

Извършените непристойни действия от подсъдимата са хулигански, защото засягат правнозащитени интереси на граждани-гостите и служителите на хотела, а именно-правото им на спокойствие, като с горепосочените действия е нарушила грубо обществения ред и е изразила явно неуважение към обществото.

Деянието на подсъдимата се отличава и с „изключителен цинизъм“, поради което и деянието ѝ е квалифицирано по чл.325, ал.2 от НК, тъй като част от хулиганските ѝ действия-шамар на единия полицаи и показване на среден пръст на др.полицаи, пристигнали на мястото заради хулиганското ѝ поведение, са особено нагли, изразяват тежко оскърбление към органите на власт, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, каквито са свидетелите Г. (на който подсъдимата ударила шамар на публично място) и К. (на който на същото място показала среден пръст) и пренебрежително отношение към реда в обществото. Този извод съдът извежда и въз основа на ППВС № 2/29.06.1974 г. по н. д. № 4/1974 г., т. II.2.

Престъплението е извършено с пряк умисъл по см.на чл.11, ал.2 от Нк, тъй като подсъдимата е съзнавала общественоопасния характер на деянието, предвиждала е общественоопасните му последици и е искала настъпването им. Тя е съзнавал, че посредством тях демонстрира явното си неуважение към обществото, чувството си за необвързаност към спазването на обществените норми на поведение и явното си пренебрежение към тях, както и че поведението ѝ е изключително дръзко, неуважително, унижително към реда в държавата и обществото.

По гореизложените съображения, КНОС счита, че правилно подсъдимата е призната

за виновна по обвинението за извършено престъпление по чл.325, ал.2 вр. с ал.1 от НК, като намира за неоснователни оплакванията в жалбата за несъставомерност на деянието ѝ по тази квалификация или само по ал.1 НК

КнОС не намира основание за постановяване на оправдателна присъда, тъй като не споделя становището в жалбата за преценка на действията на подсъдимата като административно нарушение по Указ № 904 от 28.12.1963 г. (УБДХ), според чл.1, ал.3 от който „Дребно хулиганство по смисъла на този указ е **непристойна проява**, изразена в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора, в оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта или на обществеността или в скарване, сбиване или други подобни действия, **с които се нарушава общественят ред и спокойствие, но поради своята по-ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл. 325 от Наказателния кодекс**. Така приема КнОС, доколкото действията на подсъдимата не могат да бъдат преценени като „непристойна проява“ (включваща еднократна проява), а като „непристойни действия“ (включващи множество действия). Деянието ѝ не може да се квалифицират като дребно хулиганство и поради това, че те не се характеризират с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите деяния от този вид. Така приема съдът, предвид вида на действията, мястото и обстоятелствата, при които са извършени, насочеността им към различни лица-граждани и органи на власт, осъществяването им за немалък отрязък от време, през който последователно, трайно и упорито е нарушавала установения ред и е изразила явно неуважение към обществото .

Нанесеният шамар от подсъдимата на орган на реда е израз не само на оскърбително отношение към същия (в който случай би било налице дребно хулиганство), но и на пренебрежително отношение към орган, опазващ реда в обществото. С това действие се изразява грубо нахалство и тежко оскърбление към този орган и обществото. То е дръзко, унижително, особено нагло и недопустимо. Заради това действие, деянието ѝ (непристойните ѝ действия) по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм по см.на чл.325, ал.2 от НК.

КнОС намира за неоснователно и оплакването в жалбата за постановяване на присъдата в нарушение на чл.302, ал.2 от НПК, Действително липсва пълно припокриване между диспозитива на обв.акт и диспозитива на присъдата, доколкото в последната не са цитирани обидните думи и изрази, посочени в диспозитива на обв.акт. В конкретния случай, това не може да се приравни на липса на описание на престъплението, за което е повдигнато обвинение и което съгл.чл.305, ал.2 от НПК следва да е посочено в уводната част на присъдата. Така приема КнОС, тъй като в диспозитива на присъдата са описани съставомерните обективни и субективни признаци от състава на престъплението по чл.325, ал.2 вр. с ал.1 от НК, като са посочени и конкретните хулигански действия, но по-общо в

сравнение с диспозитива на обв.акт.

Мотивите, обаче, страдат от непълнота и неяснота, непозволяваща да се научи в пълнота от подсъдимата , престъплението, за което е призната за виновна. Непосочването на конкретните обидни думи в мотивите и диспозитива на присъдата очевидно се дължат на неприобщаването от досъд.п-во на показанията на св. О., установил същите.

Предвид изложеното КнОС счита, че ДнРС е допуснал съществено процесуално нарушение по см.на чл.348, ал.3, т.1 и т.2, пр.1 от НПК вр. с ал.1, т.3 от НПК, поради което следва да бъде отменена присъдата изцяло и делото се върне за ново разглеждане на ДнРС от др.състав на съда.

По изложените съображения и на осн.чл.335, ал.2 в сл.на чл.348, ал.3 от НПК вр. с чл.334, т.1 от НПК, КнОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 260050/14.06.2021 г., постановена по НОХД № 1095/2020 г. по описа на Дупнишки районен съд И връща ДЕЛОТО НА същия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението не може да се обжалва или протестира.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____